

Art. 4. Komitet Odbudowy Stolicy koordynuje prace nad odbudową m. st. Warszawy, czuwa nad przebiegiem tych prac i kontroluje ich wyniki.

Art. 5. W skład Komitetu Odbudowy Stolicy wchodzi:

- a) Prezes Rady Ministrów jako przewodniczący,
- b) Prezydent m. st. Warszawy jako zastępca przewodniczącego,
- c) Ministrowie lub Podsekretarze Stanu interesowanych ministerstw,
- d) Delegaci Zarządu m. st. Warszawy, powołani przez Prezydium Warszawskiej Rady Narodowej.

Art. 6. (1) Prace w zakresie odbudowy m. st. Warszawy wykonuje Biuro Odbudowy Stolicy przy Prezydencie m. st. Warszawy.

(2) Statut organizacyjny Biura Odbudowy Stolicy zatwierdza Komitet Odbudowy Stolicy na wniosek Ministra Odbudowy.

(3) Kierownika Biura Odbudowy Stolicy mianuje i odwołuje Rada Ministrów na wniosek Mini-

stra Odbudowy w porozumieniu z Prezydentem m. st. Warszawy, po zasięgnięciu opinii Warszawskiej Rady Narodowej.

Art. 7. Koszty odbudowy m. st. Warszawy oraz wydatki, związane z działalnością Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, Komitetu Odbudowy Stolicy i Biura Odbudowy Stolicy objęte są budżetem Ministerstwa Odbudowy.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Odbudowy.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

125

DEKRET

z dnia 24 maja 1945 r.

o uchyleniu ustawy z dnia 31 marca 1925 r. o języku urzędowym sądów, urzędów prokuratorskich i notariuszy w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu (Dz. U.R.P. Nr 32, poz. 226) oraz ustawy z dnia 7 sierpnia 1937 r. o rozciągnięciu tejże ustawy na obszar sądu okręgowego w Katowicach (Dz. U.R.P. Nr 60, poz. 473).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uchyla się ustawę z dnia 31 marca 1925 r. o języku urzędowym sądów, urzędów prokuratorskich i notariuszy w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu (Dz. U.R.P. Nr 32, poz. 226) oraz ustawę z dnia 7 sierpnia 1937 r. o rozciągnięciu tejże ustawy na obszar sądu okręgowego w Katowicach (Dz. U.R.P. Nr 60, poz. 473).

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

126

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 maja 1945 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszerogowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 3 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U.R.P. Nr 86, poz. 663) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszerogowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o do-

datkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U.R.P. Nr 102, poz. 781) z późniejszymi zmianami, wprowadza się zmiany następujące:

1) W dziale I przepisy rozdziału 3 otrzymują brzmienie:

„§ 13. (1) Wychowawczynie przedszkoli, posiadające przepisane kwalifikacje, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy XI, po trzech latach służby — grupy X, po dziesięciu latach służby — grupy IX, po osiemnastu latach służby — grupy VIII, wreszcie po dwudziestu siedmiu latach służby — grupy VII.

(2) Wychowawczynie przedszkoli, posiadające obok kwalifikacji przepisanych, kwalifikacje nauczycieli szkół powszechnych oraz wychowawczynie przedszkoli, posiadające ukończone liceum dla wychowawczyń przedszkoli, otrzymują uposażenie określone w § 15.

§ 14. Wychowawczynie przedszkoli, nie posiadające przepisanych kwalifikacji, otrzymują uposażenie grupy XI.

§ 15. Posiadający przepisane kwalifikacje do nauczania nauczyciele publicznych szkół powszechnych i nauczyciele szkół ćwiczeń oraz nauczyciele oddziałów pomocniczych specjalnych przy szkołach powszechnych otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy X i pozostają w tej grupie do czasu zdania egzaminu praktycznego. Po ukończeniu przynajmniej trzech lat służby i po zdaniu egzaminu praktycznego otrzymują uposażenie grupy IX, po dziewięciu latach służby — grupy VIII, po osiemnastu latach służby — grupy VII, wreszcie po dwudziestu siedmiu latach służby mogą być awansowani do grupy VI.

§ 16. Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, szkół ćwiczeń oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, posiadający oprócz kwalifikacji nauczycieli szkół powszechnych jeszcze specjalny egzamin zawodowy, określony przez Ministra Oświaty, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy X, po trzech latach służby i ustaleniu uposażenie grupy IX, po dziewięciu latach służby — grupy VIII, po piętnastu latach służby — grupy VII, wreszcie po dwudziestu czterech latach służby — grupy VI.

§ 17. Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, szkół ćwiczeń oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, którzy oprócz przepisanych dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych kwalifikacji zawodowych mają ukończony Państwowy Instytut Nauczycielski, Państwowe Pedagogium, Państwowy Instytut Robót Ręcznych, Instytut Wychowania Fizycznego, Konserwatorium Muzyczne (Wydział Nauczycielski), Instytut Pedagogiczny w Katowicach (począwszy od roku 1931/32), 4-letni Instytut Pedagogiczny Związku Nauczycielstwa Polskiego,

lub jeden z zakładów równorzędnych, określonych przez Ministra Oświaty, otrzymują przy mianowaniu uposażenia grupy IX, po trzech latach służby i ustaleniu — grupy VIII, po dziewięciu latach służby — grupy VII, po osiemnastu latach służby — grupy VI, wreszcie po dwudziestu siedmiu latach służby mogą być awansowani do grupy V.

§ 18. Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, szkół ćwiczeń oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, posiadający oprócz kwalifikacji nauczycieli szkół powszechnych zakończone przepisnymi egzaminami studia wyższe, otrzymują uposażenie określone w § 20.

§ 19. Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, szkół ćwiczeń oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, nie posiadający przepisanych kwalifikacji, otrzymują uposażenie grupy X, a jeżeli posiadają zakończone przepisnymi egzaminami studia wyższe, uposażenie grupy IX.

§ 20. Nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących oraz zakładów kształcenia wychowawczyń przedszkoli i nauczycieli, posiadający kwalifikacje przewidziane ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz.U.R.P. Nr 92, poz. 864) wraz z późniejszymi zmianami, z wyjątkiem nauczycieli rysunków, zajęć praktycznych, śpiewu, muzyki i ćwiczeń cielesnych, nie mających matury licealnej (gimnazjalnej dawnego typu lub seminarialnej) i ukończonych co najmniej dwuletnich specjalnych kursów zawodowych, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy VIII, a po zdaniu państwowego egzaminu pedagogicznego i trzech latach służby — grupy VII, po dwunastu latach służby — grupy VI i po dwudziestu jeden latach służby — grupy V.

§ 21. Nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących oraz zakładów kształcenia wychowawczyń przedszkoli i nauczycieli, nauczający rysunków, zajęć praktycznych, śpiewu, muzyki i ćwiczeń cielesnych, a nie mający matury licealnej (gimnazjalnej dawnego typu lub seminarialnej) i ukończonych co najmniej dwuletnich specjalnych kursów zawodowych, oraz nauczyciele tychże szkół, mający ukończony Państwowy Instytut Nauczycielski, jeżeli nie nabyli praw przysługujących wykwalifikowanym nauczycielom szkół średnich, otrzymują uposażenie określone w § 17.

§ 22. Nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących oraz zakładów kształcenia wychowawczyń przedszkoli i nauczycieli, nie posiadający przepisanych kwalifikacji, otrzymują uposażenie grupy IX, a jeżeli posiadają zakończone przepisnymi egzaminami studia wyższe, — uposażenie grupy VIII.

§ 23. (1) Kwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych, posiadający ukoń-

czony Państwowy Instytut Nauczycielski, Instytut Wychowania Fizycznego, Konserwatorium Muzyczne (Wydział Nauczycielski), Seminarium Gospodarcze w Snopkowie w latach od 1925 do 1936 lub Prywatną Szkołę Gospodarczą Żeńską w Snopkowie. Towarzystwa Gospodarczego Wykształcenia we Lwowie — od r. 1936, albo inny zakład określony przez Ministra Oświaty — otrzymują uposażenie określone w § 17.

(2) Kwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych otrzymują uposażenie określone w § 16.

(3) Kwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych, posiadający zakończone przepisnymi egzaminami studia wyższe, otrzymują uposażenie określone w § 20.

§ 24. (1) Kwalifikowani nauczyciele średnich szkół zawodowych, posiadający zakończone przepisnymi egzaminami studia wyższe, otrzymują uposażenie określone w § 20.

(2) Kwalifikowani nauczyciele średnich szkół zawodowych, nie posiadający studiów wyższych, otrzymują uposażenie określone w § 17.

§ 25. Kwalifikowani instruktorzy w szkołach zawodowych otrzymują przy mianowaniu uposażenia grupy IX, po dziewięciu latach służby — grupy VIII, po piętnastu latach służby — grupy VII, wreszcie po dwudziestu czterech latach służby — grupy VI.

§ 26. Nauczyciele publicznych szkół do kształcących otrzymują uposażenie jak nauczyciele niższych szkół zawodowych w zależności od posiadanych kwalifikacji.

§ 27. (1) Niekwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych otrzymują uposażenie grupy X, a jeżeli posiadają zakończone przepisnymi egzaminami studia wyższe — grupy IX.

(2) Niekwalifikowani nauczyciele średnich szkół zawodowych otrzymują uposażenie grupy IX, a jeżeli posiadają studia wyższe zakończone przepisnymi egzaminami — grupy VIII.

(3) Niekwalifikowani instruktorzy szkół zawodowych otrzymują uposażenie grupy IX.

§ 28. (1) Nauczyciele szkół wyższych nieakademickich, posiadający obok studiów wyższych kwalifikacje zawodowe, określone przez Ministra Oświaty, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy VII, po sześciu latach służby — grupy VI, po piętnastu latach służby — grupy V.

(2) Nauczyciele szkół wyższych nieakademickich o innych kwalifikacjach otrzymują uposażenie jak nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących.

§ 29. Zasady zaszeregowania i automatycznego przechodzenia do wyższych grup uposa-

żenia wychowawców (czyń) domów dziecięcych, internatów i burs, jak również nauczycieli oraz pomocniczych sił nauczycielskich i instruktorów, nie wymienionych w rozporządzeniu niniejszym, określi Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 30. Dyrektorzy i kierownicy szkół otrzymują uposażenie i awansują do wyższych grup uposażenia na zasadach przewidzianych dla nauczycieli szkół przez nich kierowanych z tym, że przy obliczaniu lat służby należy ich służbę w charakterze dyrektora lub kierownika — liczyć jako służbę nauczycielską.

§ 31. (1). Urzędnicy administracji szkolnej, przeniesieni do służby nauczycielskiej, zachowują posiadaną w służbie urzędniczej grupę uposażenia dopóty, dopóki nie przejdą automatycznie do wyższej grupy uposażenia, przy czym lata pracy w administracji szkolnej liczą się im do lat służby nauczycielskiej.

(2) Przepis ustępu pierwszego nie dotyczy tych urzędników administracji szkolnej, którzy ustępują ze stanowiska na żądanie organów kontroli społecznej. Do wymiaru uposażenia jednak będą policzone lata pracy w administracji szkolnej, jak lata służby nauczycielskiej.

§ 32. Nauczyciel przeniesiony do służby w administracji szkolnej otrzymuje w czasie tej służby uposażenie zasadnicze takie, jakie przysługiwało by mu przy pozostawaniu w służbie nauczycielskiej. Nie wyklucza to jednak możliwości wcześniejszego awansowania go do wyższej grupy uposażenia na podstawie przepisów o państwowej służbie cywilnej.

§ 33. Przesunięcie do wyższej grupy uposażenia następuje tylko w dniu 1 stycznia lub 1 lipca po ziszczeniu się warunków wymaganych do awansu automatycznego.

2). W § 40 pkt 5 lit. e) otrzymuje brzmienie następujące:

„e) Nauczycielom szkół państwowych lub publicznych z tytułu nauczania lub zajęć w godzinach nadliczbowych, nauczycielom szkół ćwiczeń, szkół powszechnych i specjalnych, którzy spełniają czynności związane z praktycznym kształceniem kandydatów na nauczycieli, nauczycielom, spełniającym czynności związane z zarządaniem internatów lub czynności wychowawców młodzieży w internatach, nauczycielom szkół gospodarstwa wiejskiego, którzy wykonują prace w gospodarstwach szkół, oraz wybitnym fachowcom w szkołach zawodowych i specjalnych, przyszuje się dodatki służbowe, których stawki ustala Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu“.

§ 2. (1) Przy wymiarze uposażenia w myśl niniejszego rozporządzenia zaliczą władze szkolne, wyznaczone przez Ministra Oświaty, do czasu służby czas udowodnionej pracy nauczyciel-

skiej w szkolnictwie polskim jawnym na terenach okupowanych lub za granicą. Okręg pracy w wymiarze co najmniej 14 godzin tygodniowo podlega zaliczeniu w całości, okres zaś pracy w wymiarze poniżej 14 godzin tygodniowo — w połowie. Władze szkolne mogą zarządzić zbadanie pracy nauczyciela w okresie okupacji przez komisje weryfikacyjne.

(2) O zaliczalności okresu wojennego we wszystkich innych wypadkach decydują komisje weryfikacyjne, powołane przez Ministra Oświaty, który ustali ich skład i kompetencje, jako też zasady zaliczalności. Minister Oświaty może ustalić przypadki, w których okres ten zaliczony będzie tylko w części. Minister Oświaty może również zarządzić w przypadkach, na szczególne uwzględnienie zasługujących, zaliczenie okresu wojennego lub jego części, a zwłaszcza czasu pracy w zorganizowanym tajnym nauczaniu, w wymiarze wyższym niż pojedynczy, nie wyższym wszakże niż podwójny.

(3) Postanowień paragrafu niniejszego nie stosuje się do tych nauczycieli, którzy bez ważnych powodów nie zgłosili się w terminie, ustalonym przez Ministra Oświaty, do objęcia służby w szkolnictwie państwowym lub publicz-

nym lub którzy do tej służby nie zostali przyjęci.

§ 3. Zaszeregowanie nauczycieli do grup uposażenia w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia następuje z ważnością od 1 stycznia 1945 r. Przepisy o zasadach automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia ustalone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (Dz. U.R.P. Nr 102, poz. 781) uważa się za zawieszone na czas od 1 września 1939 r. do 31 grudnia 1944 r.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Skarbu i Oświaty we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 maja 1945 r.

w sprawie wymiany marek niemieckich na terytorium byłego Wolnego Miasta Gdańska, stanowiącym część składową województwa gdańskiego.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 5, poz. 17) zarządzam, co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 5, poz. 17) rozciąga się na terytorium byłego Wolnego Miasta Gdańska, stanowiącego część składową województwa gdańskiego.

§ 2. Wymiana marek niemieckich na terenie,

oznaczonym w § 1, dokonywana będzie do dnia 15 lipca 1945 r.

§ 3. Do wymiany marek niemieckich na banknoty Narodowego Banku Polskiego stosują się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych postanowień dekretu z dnia 6 stycznia 1945 r. o deponowaniu i wymianie banknotów Banku Emisyjnego w Polsce na obszary Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolone po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 5, poz. 18).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski